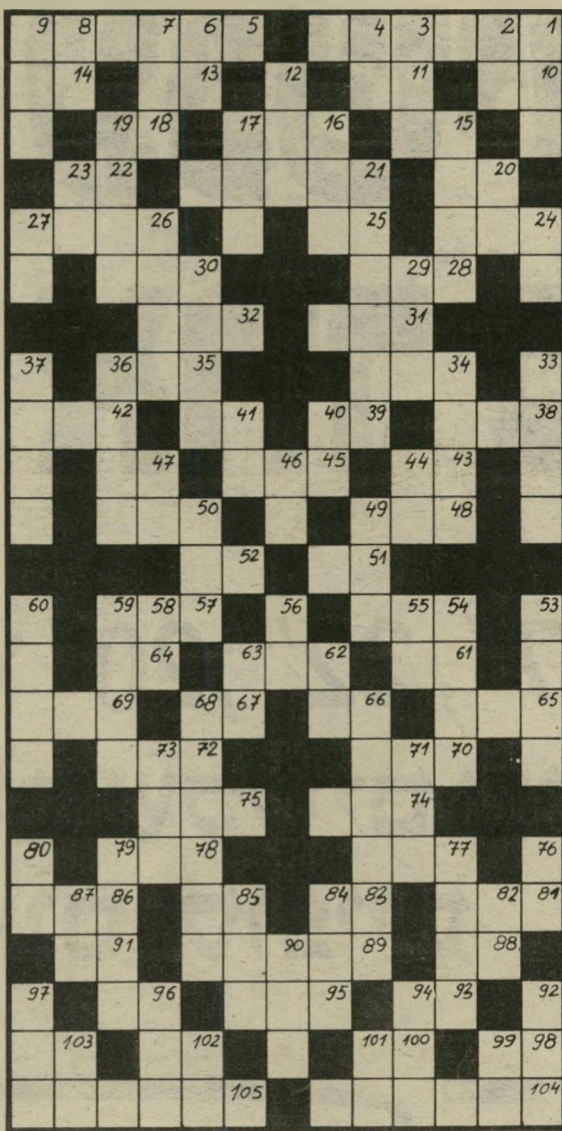

מאת
אביגיל
ינאי
מאור:

(1) מעונות: 5 עושה רק את שלו (3,3); (10) תעודת-מעבר צבאית; (11) מילת-ברירה: 13 חית-טרף גדולה; 14 תקנה על-ידי רשות עליונה; 15 משקה; 16 עזיז, העלונה הצפוני; 18 מרחף; 20 כבש רך; 21 כפה, בליטה בתבנית חצי-כדור; 22 צליל מוסיקלי; 24 כינוי למוזמרים ק"ג — קי"ח בתהילים; 25 פה פעור; 26 יצירה של ש"י עגנון; 28 הנכריה הראשונה במקרא; 30 צלע בהליכתו; 31 מיכרה; 32 מסע-קפיץ; 34 שרשרת לצוואר; 35 כינוי לכדור-האדמה; 38 גשם שקפא; 39 עפר מרכב מקוארץ וסיליקאטים שרי נים; 41 בורא-עולם; 42 חברה לתקשורת; 43 כנרת; 45 תנור בת-הצמח; 47 שניים; 48 זר; 50 מחיצה; 51 תשלום-חובה; 52 עושה רע בכוונה; 54 תפקיד צבאי; 57 ריק, עוזב; 61 מידה לנוזלים; 62 נבל; 64 פס צר; 65 אנכי; 66 נמצא במקום ההתרחשות; 67 חור; 69 רעיה; 70 שלם לו כפעלו; 72 דרום; 74 אשנב; 75 הכהן הגדול בשילה; 77 שפתיים; 78 כונן, הקים מפעל חדש; 81 תלש; 83 מרף; 85 קרה ביום מסרים; 86 כופר; 88 הוראה; 89 מעין אורטוריה קצרה; 91 ארון מארץ השפלה; 93 לא התבשל עד תום; 95 רימה; 96 מפתח; 98 האלון בקלפים; 100 נודד; 102 צד אחד של הפנים; 103 אחוריים; 104 שנה את המהלך, שנה את הכוון (3,3) (מלכים א' כ"ב, ל"ד) (ח); 105 ציור לכלי-נשק (מ).

המינים: 30 זוהמה; 33 עורה מורלית לבעל-ברית; 34 אורח נשים; 36 קהל; 37 שם כולל לצאן, בקר ובהמות-עבודה; 40 מפתח; 41 אותו בורא עולם מ"י מאוזן, בשינוי שם; 44 סלח, מחל; 46 הרבה; 47 מספיק; 49 זוג; 50 שמו של מבצע צבאי; 53 אספק לריה; 54 שם הנכסים שבאו לאשה נשואה בירושה; 55 מכסה הבית; 56 מים רבים; 58 רקב; 59 ישוב חקלאי על יסודות קואופרטיביים; 60 מאלילי הכנענים (מ); 62 כלי-לדיון (4,2); 68 במשך לילה אחד, במהירות (71) במוסיקה — ממוצע, לחצאי; 73 לגיון; 76 מתנועע; 77 זעם, או הספן בדרך אל השאול; 79 צורה, תבנית; 80 מוסד חנוכי לטף; 82 אחרית; 84 כלי-אורח; 85 ענף; 87 מטבע מזרחי; 90 שם מטבע קרמן, כמחצית הסלע; 92 התנשא, התרומם; 94 צי; 96 כלי תשלום; 97 שי; 99 אבר, תם; 101 שר; 102 מוקש; 103 אבר-שיש.

מאמר:

1) תרשים גיאוגרפי; 2) סדרי המשנה (ר"ת); 3) פינה בנוף טבעי; 4) מסמר; 6) קיטור; 7) זמורה; 8) ציפה, מרח; 9) מפסלת; 12 עור של בעל-חיים ממולא קש; 15 דופי, פגם; 16 יריעה שנמסרה בעליפה; 17 רעל; 19 אבן טובה מן החושן; 20 הסר מעליו; 21 הרושף להשיג לית את הדת על חיי המדינה; 23 גבע רם; 24 תבלין; 26 שילוח; 27 בת-קול; 29 אחד משבעת

(המשך מעמוד 6)

כעליל. אך חברי מפלגת-העבודה הצטרפו להכריזם מן הליכוד, אחרי שקיבלו הכשר לכך מירי ח"כ ר"צ. ההחלטה: לשלול את הזכויות הפרלמנטריות מח"כ מוחמד מיעארי מן הרשימה המתקדמת.

שגיאה חמורה. התקדים להרס הרמוקרטיה נוצר, גם הפעם, על-ידי מאיר כהנא. לפי בקשת ח"כ המערך, נשללה ממנו הזכות לבוא בכל מקום במדינה, זכות זו, המובטחת לח"כים על פי חוק החסינות, נלקחה ממנו. היתה זאת החלטה מסוכנת מאין כמוה. מחייבה טענו שאין דרך אחרת כדי למנוע מכהנא לבוא לכפרים ערביים ולעורר שם מהומות, מכיוון שאין בארץ חוק נגד גזענות. אנשי השמאל הצביעו בעד ההחלטה של ועדת-הכנסת. היתה זאת טעות חמורה. עוד לפני הבחירות גובשה קבוצה חשאית בין הליכוד והמערך. מטרתה: למנוע את הופעתן בבחירות של תנועת "כך" והרשימה המתקדמת. "כך" איימה לגזול קולות מהליכוד, והי רשימה המתקדמת איימה לגזול קולות מן המערך, בעיקר במיגור הערבי. אך הליכוד לא העז להצביע נגד כהנא, והמערך לא העז להצביע נגד המתקדמת.

הפיתרון: מכהנא נשללה הזכות להשתתף בבחירות באמצעות הקולות של המערך, תוך הימנעות כמה מאנשי הליכוד. מהמתקדמת נשללה הזכות בקולות הליכוד, תוך הימנעות והעדר רות אנשי המערך.

אולם קבוצה זו לא הצליחה. בהחלט פהאחד פסל בית-המישפט העליון את שתי ההחלטות גם יחד. בני מוקיו, שפורסמו לאחרונה, מתח בית-המישפט ביקורת קטלנית על ועדת הבחירות וביזה אותה לחלוטין במילים בוטות ביותר.

אך בית-המישפט לא התייחס לשתי הרשימות באופן סימטרי. כל חמשת השופטים גינו את רשימתו של כהנא במילים חריפות ביותר, וראו בה סכנה למהות המדינה. איש מן החמישה לא מצא כל פסול ברשימה המתקדמת.

קורבן השלום. אולם זה לא הפי ריע למערך ולליכוד להמשיך בקבוצה, שעיקרה: יצירת סימטריה בין "כך" והמתקדמת. הטענה: אלה קיצוניים מימין, אלה קיצוניים משמאל. אלה רוצים להרוס את הרמוקרטיה, ואלה את הצביון היהודי של המדינה. כל צעד נגד אלה מוכרח להיות מלווה בצעד נגד אלה, כדי לשמור על האיזון וכדי ששני הגושים יהיו מרוצים.

אחרי שלילת החסינות המוחלטת מכהנא, בא על כן התור של מיעארי. היום: ח"כ מיכאל איתן, אחד המקי קארתים הקטנים שצמחו בערנות ה-מורעלות של אירגוני הסטודנטים של חרות. הוא הגיש קובלנה נגד מיעארי וח"כ רק"ח תופיק זיאר.

הכתובת: ועדת-הכנסת, שבראשה עומד ח"כ מיכה רייסר, אף הוא מקי קארתית קטן שצמח על אותו הרקע. העילה: מיעארי וזיאר השתתפו שניהם בעצרת-אבל אחרי רצח פאחד קוואסמה, ראש-העירייה של חברון לשעבר, שנרצח כעמאן על-ידי טרוריסטים סוריים. טענת איתן: מכיוון שהאיש היה חבר הוועדה-הפועל של אש"ף, היתה העצרת כינוס של הודעות עם אש"ף.

את איתן ורייסר לא עניינה העובדה שקוואסמה נרצח על-ידי הסורים דווקא מפני שרגל פומבית בהסדר-שלום עם ישראל, וכי מיעארי הודה בעצרת עם הקו הזה.

הברקה של שריד. המהלך כולו היה מופרך מעיקרו. ההזדהות עם אירגון-טרור היא עבירה פלילית. אם מבצע ח"כ עבירה פלילית, על היועץ המישפטי לממשלה לפנות ליו"ר כנסת ולתבוע את הסרת חסינותו, כדי להעמידו לדין ככל אורח אחר. היועץ המישפטי לא עשה זאת. די היה

בעובדה זו כדי לזרוק את קובלנתו של איתן החוצה. וזה היה גם קורה, אילו נדונה קובלנה זו בלבד. אך בישיבת הוועדה קרה משהו מדהים. ח"כ יוסי שריד, הדובר הבלתי-נלאה של "השמאל" בכנסת, העלה נקודה חדשה לגמרי: מיעארי לא הס' תייג, לדבריו, מן הטרור האש"ף.

על מציאה זו עטו מייד אנשי הליכוד והמערך. הם שכחו את עילת הקובלנה, והתמקדו עתה באישום חדש: מיעארי "לא גינה את הטרור". לא היה בכך ממש. מיעארי הסתייג בדבריו בוועדה מן האלימות של שני הצדדים, כפי שמחייב אותו מצע זה רשימה המתקדמת.

אך תוקפיו לא הירפו. אחרי שיוסי שריד נתן להם את הרעיון המבריק, הם

ח"כ מיעארי
היור לא רצה

המשיכו בו. הם תבעו ממיעארי לא רק לגנות את הטרור, אלא גם קבעו לו את הנוסח המדויק, בצורה אולטימטיבית — כך שהיענותו היתה נראית ככניעה אישית מבוישה. הם ידעו שהוא לא יעשה זאת — ועל כך הם סמכו.

חסות לרק"ח. ואכן, בישיבה הסודית, כשבוע שעבר, הודיע מיעארי שהוא מגנה את הטרור משני הצדדים — הן הפלסטיני והן הישראלי. תוקפיו לא הסתפקו בכך. שימחה דיניץ ובנימין ("פואד") בן-אליעזר, שקיבלו על עצמם למצוא עילה כל-שהי שתאפשר למערך להצביע עם הליכוד, תבעו ממיעארי לגנות את הטרור הפלסטיני בלבד, מבלי להזכיר את הטרור הישראלי, או לפחות להזכיר רק את הטרור "היהודי" — כלומר, מעשי אירגון-הטרור של המתנחלים, בעור שהנוסח של מיעארי כלל גם רמז להפעלת צה"ל נגד אוכלוסיה אורחית. מיעארי סירב להתכופף, והחסינות נשללה. כך ניצלה הסימטריה של "כך" והמתקדמת, ונוצר התקדים המבוקש כדי לשלול את זכות שתיהן להשתתף בבחירות הבאות.

שני פרטים מאלפים במיוחד: ה-מערך לא הסכים להסיר את החסינות של תופיק זיאר הקומוניסטי, וההצעה נכשלה — כשם שגאולה כהן טענה בשעתו בוועדת-הבחירות שרק"ח היא כוח חיובי שניתן להשלים עימו. ש-תופי-הפעולה בין המערך ורק"ח הפך זה מכבר לעובדה קיימת.

ובעיקר: המיפנה המכריע להסרת החסינות בא מפי יוסי שריד — שלבש לאחר מכן ארשת-פנים חסודות והצביע נגד הסרת החסינות.

הצד הבא: הבעת כל העניין לבית-המישפט העליון, שיצטרך שוב לתפקד כקרה-הגנה האחרון של הרמוקרטיה.

בינתיים סירב יו"ר הכנסת, שלמה הילל, להעמיד את החלטת ועדת הכנסת לאישור המליאה, כדרוש. הוא לא הסתפק בטענת סובייקטיביות, אלא אמר לחבריו בסיעה שיש לפסול את ההחלטה כולה, שהרי אחרת, 61 חברי-כנסת יכולים לפסול את חסינותם של 59 האחרים!